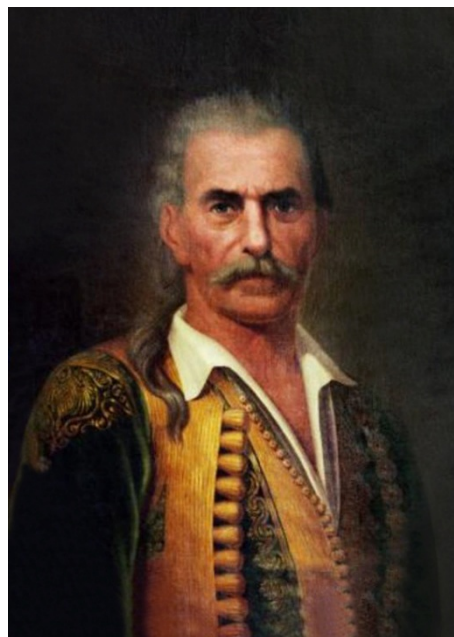

Νικόλαος Πετιμεζάς

Ο Νικόλαος Πετιμεζάς γεννήθηκε στα Σουδενά Καλαβρύτων το 1790 και απεβίωσε στα Καλάβρυτα το 1865. Ήταν γιος του Αθανασίου, γόνου της ιστορικής οικογένειας των Πετιμεζάδων και αδελφός του Βασιλείου. Το 1804, μετά τη δολοφονία του πατέρα του, κατέφυγε στη Ζάκυνθο και κατατάχθηκε στα αγγλικά τάγματα της Επτανήσου, όπου έγινε αξιωματικός. Διακρίθηκε στην πολιορκία της Λευκάδας (1811), όπου και τραυματίστηκε. Μετείχε των βρετανικών δυνάμεων στη Σικελία εναντίον των Γάλλων.

Η συμβολή του στον αγώνα

Φιλικός από την περίοδο της παραμονής του στη Ζάκυνθο, ακολούθησε τον αδελφό του Βασίλειο στην Πελοπόννησο, στη Ράχοβα της Λιβαδίας και στη Ναύπακτο. Όταν κηρύχθηκε η Επανάσταση του 1821 έλαβε μέρος στη Συνέλευση των Καλτεζών και σε πολλές μάχες ως χιλίαρχος και από το 1823 ως αντιστράτηγος. Συνέβαλε σημαντικά στην αντιμετώπιση του Ιμπραήμ Πασά. Προβιβάστηκε σε στρατηγό των άτακτων στρατευμάτων το 1825. Επιθεωρητής των στρατοπέδων Σελλά και Ακράτας (1826) και επικεφαλής σώματος σε ποικίλες μάχες κατά των Τουρκοαιγυπτίων, επέδειξε γενναιότητα κατά την εκστρατεία της Αττικής υπό τον Γεώργιο Καραϊσκάκη. Ξεχώρισε στην οχύρωση και στις συγκρούσεις του Μεγάλου Σπηλαίου, ως φρούραρχος της Καυκαριάς, του Τρυπιά και του Διακοφτού κατά του Ιμπραήμ. Έλαβε μέρος στην εκστρατεία του στρατηγού Τσωρτς στη Ρούμελη και διέπρεψε στο Δραγεμέστο.

Μετά την απελευθέρωση εκλέχτηκε βουλευτής. Όταν το 1833 συστάθηκε η Ελληνική Βασιλική Χωροφυλακή ήταν ένας από τους πρώτους δέκα Μοιράρχους του Σώματος και του απονεμήθηκε ο βαθμός του αντιστράτηγου. Πέθανε στα Καλάβρυτα στις 3 Μαΐου 1865.

Συντάκτης: Σ. Χρήστος

Διορθωτής: Τ. Γεώργιος